

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/134/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011027
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121011027.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B. A. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.08.2022, č.k. OT/109/2021 - 122, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.3.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. A., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 24.08.2022, č.k. OT/109/2021 – 122, uznal súd obžalovaného A. B. A., za vinného, že dňa 15.05.2021 v čase približne o 16.30 hod. v obci Merašice po ceste číslo 540 viedol osobné motorové vozidlo značky Nissan Terrano, modrej metalízy, evidenčné číslo C., pričom bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Hlohovci s volacím znakom T-252, a bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, pričom dobrovoľným vykonaním dychovej skúšky prístrojom AlcoQuant 6020 Plus číslo A408988 dňa 15.05.2021 v čase o 16.43.55 hod. bola nameraná u obvineného hodnota 0,52 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu (v prepočte 1,08 promile) a opakovanou dychovou skúškou dňa 15.05.2021 v čase o 17.03.19 hod. bola u obvineného nameraná hodnota 0,56 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu (v prepočte 1,17 promile), a bol poučený o možnosti požiadať odber krvi alebo iného biologického materiálu na zistenie alkoholu, čo nežiadal, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 2.000,- (dvetisíc) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona bol obžalovanému ustanovený pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a to proti všetkým jeho výrokom. Podané odvolanie odôvodnil vlastným podaním, ako i prostredníctvom svojej obhajkyne.

3. Obhajkyňa obžalovaného v odôvodnení podaného odvolania uviedla (skrátene) :

3. 1. Súd nemohol bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že od prípravného konania prišlo k zmene vo výpovedi mňa ako obžalovaného, tak aj bezprostredného svedka celého trestného činu - A. D.. Dňa 14.03.2022 som na hlavnom pojednávaní pri svojom výsluchu uviedol podrobne svoj deň, resp. skutkový dej, ako sa to v daný deň celé odohralo. Rovnako tak som aj uviedol a logicky som vysvetlil, prečo prišlo k zmene výpovedi z predprípravného, resp. prípravného

konania, ktorá sa diametrálne líši od výpovedi na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.03.2022, kedy som aj podrobne popísal, prečo k danej zmene výpovedi prišlo a rovnako tak som aj zdôvodnil, prečo sme so svedkom D. už v prípravnom konaní vypovedali tak ako sme vypovedali, že to bolo z dôvodu nátlaku od zasahujúcich policajtov a rovnako tak, som odôvodnil aj prečo som sa nestiahol na takýto postup v prípravnom konaní.

3. 2. Dňa 13.07.2022 boli na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia. Súd na ňom vypočul okrem iných svedkov aj údajne priameho svedka, pána E. C., ktorý uviedol, že uvidel, ako bolo zastavené poľovnícke auto a za ním policajné auto. Svedok sa vyjadril v tom zmysle, že v prvom aute si presadol vodič so spolujazdcom spôsobom - „videl som ako šofér vystúpil z vozidla, obišiel a sadol si na miesto spolujazdca.“ Táto skutočnosť mimoriadne podstatným spôsobom vnáša rozkol medzi tvrdením zasahujúcich príslušníkov PZ a priamym svedkom udalosti, kedy sa diametrálne odlišným spôsobom opisuje, ako malo k danej výmene prísť. Pričom príslušníci PZ tvrdia, že k výmene malo prísť vo vozidle a celá výmena mala trvať iba niekoľko sekúnd. S tvrdením súdu, že fakt, že svedok výmenu popísal odlišne od zasahujúcich policajtov, teda, že videl, ako šofér vystúpil z auta a auto obišiel a sadol si na miesto spolujazdca, z pohľadu súdu v spojení s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi nehrá úlohu sa nemôžem absolútne stotožniť, nakoľko je to mimoriadne dôležitý moment, ktorý preukazuje, že skutok, ako je uvádzaný v obžalobe sa nemohol stať tak, ako je uvedené. Zároveň je nevyhnutné poznamenať, že prostredníctvom svojej obhajkyne som navrhoval pre uvedené rozpory vykonať podľa § 159 Trestného poriadku rekonštrukcia, ktorá by vedela absolútne jasným spôsobom vysvetliť rozpory, ktoré v danom konaní vznikli. S uvedeným sa súd vysporiadal tak, že podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku náš návrh na vykonanie dôkazu odmietol, nakoľko vykonanie takého dôkazu pokladal súd za irelevantné pre rozhodnutie vo veci.

3. 3. Preto na základe uvedených skutočností mám zato, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu treba zrušiť, nakoľko bolo podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku porušené právo pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku prechádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Zároveň podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v napadnutom rozsudku vznikajú pochybnosti o správnosti skutkových zistení v napadnutom rozsudku.

4. Obžalovaný v odôvodnení podaného odvolania uviedol (skrátene) :

4.1 Samotná obžaloba, ktorá je podkladom pre vynesenie rozsudku Okresného súdu Trnava a na základe ktorého som bol odsúdený, je zmatečná, zavádzajúca a nepravdivá, nakoľko som bol podľa nej obvinený, že som viedol motorové vozidlo po ceste č. 540 II. triedy pričom som bol zastavený hliadkou PZ, kde som bol následne podrobený dychovej skúške. Čestne vyhlasujem, že som nikdy vo svojom živote nebol zastavený na tejto ceste, no a za toto mám byť odsúdený? Veď to, čo je popísané v obžalobe, na základe ktorej okresný súd vydal rozsudok, vyvracajú i samotní príslušníci PZ na hlavnom pojednávaní, ako i ich korunný svedok, pretože každý z nich udáva iné miesto, kde ku kontrole môjho vozidla došlo. Podotýkam, že tu sa nejedná o rozdiel nejakých pár metrov, ale o rozdiel niekoľkých stovák metrov, v úplne odlišnom reliéfe krajiny, či na miestach v obci, či jej extraviláne. Je teda možné, že by jedno a to isté vozidlo bolo kontrolované v tom istom čase na štyroch rozličných miestach, pričom na troch bolo modrej farby a na jednom, ktoré udáva svedok C., zelené? Taktiež musím poukázať na to, že ak sa mal tento skutok stať tak, ako je popísaný v obžalobe, tak v žiadnom prípade nemôže byť svedok C. braný ako svedok, pretože sám udáva, že sa vtedy zdržiaval na „moste, kde už začína voľná príroda“, čo je od štátnej cesty 540 vzdialený cca 1 kilometer. Som hlboko presvedčený, že rozsudok okresného súdu vydaný na základe takto podanej obžaloby musí zákonite vyvolávať pochybnosti o jeho pravdivosti, nespochybniteľnosti a jednoznačnosti.

4.2 Tiež sa odvolávam i proti stanovisku okresného súdu v rozsudku, že moji svedkovia, ktorí boli z vlastnej vôle podať svedectvo o skutočnosti, že som nešoféroval moje vozidlo ja, pretože okresný súd argumentoval, že sú nedôveryhodní, lebo sme z jednej dediny a iba preto majú tendenciu mi pomôcť. Okresný súd jednoducho nechcel brať do úvahy skutočnosť, že sa jedná o bezúhonných občanov, vypovedajúcich pod prísahou a dostatočne erudovaných, aby si vedeli uvedomiť, že krivá výpoveď je porušením zákona. Naviac, okresný súd spochybňuje ich rozumové a pamäťové schopnosti tým, že si nemôžu pamätať to, čo sa stalo pred rokom v ten bežný deň v obci, aký mal byť deň 15.5.2021, kedy sa tento prípad odohral.

4.3 Taktiež sa dôrazne odvolávam voči rozhodnutiu okresného súdu, ktorý nebral do úvahy náš návrh k vykonaniu rekonštrukcie spôsobu presadnutia posádky vozidla v inkriminovaný deň, ako pre nás najpodstatnejšieho dôkazu o mojej nevine.

4.4 Ďalej sa tiež odvolávam voči tvrdeniu okresného súdu ku skutočnosti, že sa chcem za každú cenu „vyvinúť“ z tohto prípadu, pretože by som prišiel o zamestnanie. Čestne vyhlasujem, že som sa sám a z môjho popudu nikdy o tomto nezmenil. Iba som pravdivo odpovedal na otázku súdu v hlavnom pojednávaní, ktorý sa pýtal na to, kde som zamestnaný a aký následok by malo moje odsúdenie. Pravdivo som odpovedal, že som príslušníkom ZVJS a v prípade môjho odsúdenia by som bol zo Zboru prepustený, no toto nie je pre mňa podstatné. Svoje slová, že moje zamestnanie skutočne nie je tým dôvodom potvrdzujem faktom, že som sám o rozviazanie služobného pomeru písomne požiadal, čo ako prílohu k môjmu odvolaniu i prikladám. V ostatnom súhlasím s argumentáciou mojej advokátky.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Prvostupňový súd ustálil vinu obžalovaného na základe hodnotenia výpovedí obžalovaného a svedkov. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovaný ako aj svedok A. D. vypovedali v prípravnom konaní konzistentne k okolnostiam predchádzajúcim zastaveniu vozidla, samotnému zastaveniu vozidla, ako aj k výmene, ktorá sa medzi nimi odohrala po tom, ako na hlavnej ceste stretli policajné auto v protismere. Obžalovaný sa k skutku priznal a úprimne ho oľutoval a svedok D. jeho priznanie svojou výpoveďou v prípravnom konaní len potvrdil. Ani jeden z nich v prípravnom konaní nespomenul ani len náznakom nátlak zo strany službukonajúcich policajtov D. a F.. Naopak na hlavnom pojednávaní obžalovaný zmenil svoju výpoveď a tvrdil, že on bol po celý čas len spolujazdcom, vozidlo nešoféroval a k výmene s A. D. neprišlo. K skutku sa priznal pod nátlakom zo strany polície v záujme chrániť svojho kamaráta A. D.. Túto verziu potvrdil aj svedok A. D. svojou zmenenou výpoveďou na hlavnom pojednávaní a svedkovia obhajoby G. E. a B. A., ktorí zhodne uviedli, že videli ako dotknuté auto pri vychádzaní na hlavnú ulicu z dvora obžalovaného nevedol obžalovaný, ale A. D.. V záujme zaistenia spravodlivosti konania súd vykonal dôkladnú analýzu vierohodnosti ich výpovedí učených ako na hlavnom pojednávaní, tak i v prípravnom konaní. Pozornosti súdu neuniklo, že svedkovia obhajoby G. E. ako aj svedok B. A. pochádzajú z rovnakej dediny ako obžalovaný. Svedok G. E. evidentne prechováva k obžalovanému aj kamarátsky vzťah, sám verbalizoval, že s obžalovaným spoločne poľuje a poľuje aj s jeho otcom. Kamarátsky vzťah bolo možné badať aj pri výsluchu svedka, ktorý keď rozprával o obžalovanom oslovoval ho familiárne „B.“. Pokiaľ ide o svedka B. A., ten je zasa blízky susedom obžalovaného, býva hneď oproti. Pre súd bolo tiež atypické ako si títo svedkovia s odstupom viac ako jedného roka pamätali na celkom bežný deň 15.5.2021, ako v ich pamäti utkvelo, že videli vychádzať auto obžalovaného z jeho dvora na hlavnú cestu a že si všimli, kto auto šoféroval eventuálne nešoféroval. Z pohľadu súdu uvedené skôr indikuje dôvodnú obavu o vystupňovanej snahe týchto svedkov pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti za prejednaný trestný čin. Obžalovaný sa snažil súdu podsúnuť verziu o tom, že sa v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného k skutku priznal a tento úprimne oľutoval pod nátlakom zasahujúcich policajtov nstržm. D. a nstržm. F. a túto jeho verziu odprezentoval aj svedok A. D. na hlavnom pojednávaní. Tomuto príbehu však súd neveril a relevantnú

výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu priznal prečítaným výpovediam obžalovaného a svedka A. D. z prípravného konania v nadväznosti na závery horeuvedené.

8. V konaní nebol predložený ani jeden dôkaz, z ktorého by bolo verifikovateľné konanie a motivácia zasahujúcich policajtov vytvárať tlak na obžalovaného a svedka D., aby sa priznali k niečomu čo nespravili, ani jeden dôkaz o tom, že by inštruovali obžalovaného, či svedka ako majú v tejto trestnej veci vypovedať. Z pohľadu súdu si nstržm. D. a F. robili len svoju prácu. Výmena medzi šoférom - obžalovaným a svedkom A. D. - spolujazdcom bola podporená aj výpoveďou svedka E. C.. Fakt, že svedok výmenu popísal odlišne od zasahujúcich policajtov, teda, že videl, ako šofér vystúpil z auta a auto obišiel a sadol si na miesto spolujazdca, z pohľadu súdu v spojení s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi nehrá úlohu, keď súd musí zohľadniť aj pamäťovú stopu svedka odo dňa kedy sa skutok stal do dňa jeho prvého výsluchu v tejto trestnej veci, t. j. až na hlavnom pojednávaní dňa 13.7.2022. Obžalovaný sa snažil znížiť hodnovernosť svedka E. C. v očiach súdu, dôvodil tým, že mali v minulosti spolu konflikt, že ho zastavil ako poľovná stráž, že mal problém s drogami, vyhrážal sa obžalovanému formou sms. Tieto skutočnosti však zostali len v rovine tvrdení, obžalovaný ich nijakým spôsobom nepreukázal. Svedeckú výpoveď svedka C. súd vyhodnotil vo svetle ostatných vykonaných dôkazov ako vierohodnú. Naopak bol to práve obžalovaný, ktorý sa snažil vplývať na policajtov, keď im povedal, že je kolega - bachar a to s jednoznačným cieľom, aby tomuto nevykonali dychovú skúšku, lebo vedel, že táto vyjde s pozitívnym výsledkom. Policajti sa z pohľadu súdu zachovali správne a čestne, naopak práve obžalovaný, ktorý ako osoba znalá práva, ako príslušník ZVJS zaradený ako pedagóg v ÚVTOS a ÚVV Nitra, sa zachoval nečestne, keď nechcel niesť zodpovednosť za svoje konanie, keď si sadol za volant, potom ako požil alkohol, plne si uvedomujúc trestnoprávne dôsledky takéhoto konania, pričom práve on by mal byť príkladom pre spoločnosť. Motív, ktorý mal byť spúšťačom nátlaku voči obžalovanému a svedkovi A. D., zo strany zasahujúceho policajta D., že sa spoločne s obžalovaným uchádzal v minulosti o jednu ženu, vyznel viac ako iluzórne. Naopak odsúdenie nehrá do karát obžalovaného, nakoľko ako príslušník ZVJS v prípade právoplatného odsúdenia, príde o svoju prácu.

9. Odvolací súd plne súhlasí so spôsobom, akým vyhodnotil rozdiely o výpovediach prvostupňový súd a ako je to citované v odseku 7. tohto uznesenia.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu, sú rozhodujúcimi dôkazmi pre meritórne rozhodnutie v danej trestnej veci, výpoveď obžalovaného B. A., ktorú urobil v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného a výpoveď svedka A. D., ktorú robil v prípravnom konaní dňa 17. 5. 2021. Obžalovaný sa pri svojej výpovedi v prípravnom konaní v plnom rozsahu priznal ku spáchaniu trestného činu a výpoveď svedka A. D. s priznaním obžalovaného úplne korešponduje a obsahovo sa s ňou zhoduje. Odvolací súd nenašiel žiadne logicky prijateľné vysvetlenie preto, aby sa obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, v procesnom postavení obvineného, priznal ku spáchaniu trestného činu, ktorý v skutočnosti nespáchal. Takéto nepravdivé priznanie sa ku spáchaniu trestného činu, nemožno logicky vysvetliť tým, že by príslušníci policajného zboru, ktorí obvineného v prípravnom konaní vypočúvali, vyvíjali na neho nezákonný nátlak, aby sa priznal k spáchaniu trestného činu, ktorý však v skutočnosti nespáchal. Služobný pomer obžalovaného v ozbrojenom zbore od roku 2012 - Zbore väzenskej a justičnej stráže, v ktorom pracoval ako pedagóg v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody - svedčí o tom, že osoba obžalovaného musí disponovať primeranou fyzickou a psychickou výbavou a odolnosťou. Nie je logické prijateľné vysvetlenie, že takáto osoba sa podvolí nátlaku, ktorý by na neho príslušník policajného zboru, vykonávajúci kontrolu motorového vozidla, respektíve vodiča motorového vozidla. Uvedenému vysvetleniu chýba logika o to viac, že obvinený bol v tom čase príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže a priznanie sa ku spáchaniu úmyselného trestného činu, ktoré by mohlo viesť následne k jeho odsúdeniu, by malo pre neho za následok stratu spôsobilosti vykonávať jeho povolanie. Odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný vo svojom zveku a s vysokoškolským vzdelaním, si musel byť takýchto konzekvencií v plnom rozsahu vedomý. Nie je potom rozhodujúce, ako vypovedali svedkovia obhajoby na hlavnom pojednávaní. Títo síce potvrdili verziu obžalovaného uvádzanú v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, avšak ich výpovede sú v rozpore s priznaním sa obžalovaného a svedka D. v prípravnom konaní a svedkov D. a F., ktoré považuje súd za priame, hodnoverné a usvedčujúce dôkazy, ktoré sa vzájomne dopĺňajú a korešpondujú si. Naopak hodnovernosť výpovedí svedkov obhajoby (G. E. a B. A.) je znížená práve tými skutočnosťami, ktoré pri hodnotení bral do úvahy prvostupňový súd, t. j. najmä ich blízky, priateľský vzťah, ktorý mohol zohrať motiváciu pomôcť obžalovanému v trestnom konaní.

11. Rovnako ako prvostupňový súd, aj odvolací súd súhlasí so záverom, že v konaní nebol predložený jediný dôkaz, ktorý by svedčil o motivácii zasahujúcich príslušníkov polície vytvárať tlak na obžalovaného a na svedka D., aby sa priznali k spáchaniu niečoho, čo v skutočnosti nespáchali a teda ku krivej výpovedi.

12. Odvolacie námietky obžalovaného smerujú proti hodnoteniu dôkazov, ktoré urobil prvostupňový súd, ako aj proti tomu, že súd nevykonal rekonštrukciu.

13. S hodnotením výpovedí sa vysporiadal prvostupňový súd správnym spôsobom, ako to vyplýva zo záverov odvolacieho súdu, uvedených v odsekoch 9 až 11 tohto uznesenia. Vykonanie rekonštrukcie bolo z pohľadu dôkazov, ktoré bral do úvahy súd pri ustálení viny obžalovaného, nadbytočné. Rekonštrukcia „výmeny vodiča a spolujazdca“ v motorovom vozidle, by mala výrazne zníženú výpovednú hodnotu, pretože by bola značne závislá na ochote oboch aktérov výmeny (obžalovaného a svedka D.) správať sa objektívne a neutrálne. U oboch je logicky predpokladaná snaha potvrdiť ich zmenené výpovede a preukázať, že výmena ich pozícií v motorovom vozidle nebola možná.

14. Z vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu vyplýva, že súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného v rozsahu jeho námietok ako nedôvodné, preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.